

ת"פ 2369/03/14 - מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא נגד א א י

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 2369-03-14 מדינת ישראל נ' י

לפני כבוד השופט אביב שרון

בעניין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא - המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד אנה גורלניק

נגד

א א י - הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד ארז נגה

גזר דין

1. הנאשם, יליד 1975, הורשע לאחר שמיעת הראיות בשתי עבירות **איומים**, בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977. על פי עובדות כתב האישום איים הנאשם בשתי הזדמנויות על מי שהיתה בת זוגו הפרודה ממנו, ואשר להם 2 ילדים משותפים, כדלקמן - ביום 30.7.13 התקשר הנאשם למתלוננת ואיים עליה שיפנצ'ר לה את הרכב ושה יגרום לרכב להתהפך. ביום 2.8.13 בין השעות 05:30 ל-16:00, בחניית הבנין של המתלוננת, נגרם תקר לצמיד מכוניתה בכך שהצמיג נחתך; כשבוע לפני יום 30.7.13 איים הנאשם על המתלוננת בביתה בכך שאמר לה "אני אהפוך אותך עם הרכב, את יודעת מה, אני לא אעשה את זה אני אשלח מישהו שיעשה את זה, אני לא אהרוג אותך אבל מישהו אחר יעשה את זה, אני לא אעשה את זה ביד שלי".

2. ב"כ המאשימה ביקשה לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת. היא הפנתה לעברו הפלילי של הנאשם הכולל שתי הרשעות קודמות - האחת משנת 2004 בגין איומים והטרדה באמצעות מתקן בזק (לא כלפי המתלוננת); והשניה משנת 2007, בגין עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות ואיומים (כלפי המתלוננת דכאן) והחזקת נשק (2 מחסניות). התובעת הפנתה להכרעת הדין וגזר הדין בתיק הקודם וביקשה ללמוד על סבלה של המתלוננת מהנאשם שאיים עליה ותקף אותה אז על רקע רצונה להיפרד ממנו. גם אז דברי האיום נשאו אופי חמור והתלוו אליהם אירועי תקיפה. התובעת ציינה שהנאשם לא הודה בביצוע העבירות, נמנע מליטול אחריות על מעשיו, אילץ את המתלוננת ואחותה להעיד במשפט, כאשר ניכר היה שהמעמד קשה עליהן. לגבי חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, כ-4 שנים, טענה התובעת שענין זה רובץ לפיתחו של הנאשם, אשר לא התייצב לדיונים בעניינו, הוצאו בעניינו צווי הבאה, ההליכים הותלו לצורך איתורו, וחודשו כעבור זמן. ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה.

3. ב"כ הנאשם ביקש להסתפק בהטלת מאסר על תנאי מידתי לצד חתימה על התחייבות להימנע מביצוע עבירה. הוא טען שאף שכתב האישום מייחס לנאשם שני אירועים נפרדים, הרי שלא מדובר במעשים מתוכננים אלא ספונטאניים. עוד טען ש"אין פה נזק מעבר לתחושה הלא נעימה של המתלוננת" (עמ' 89, ש' 14). מתחם העונש ההולם נע, לטעמו, בין עבודות של"צ למספר חודשי מאסר בעבודות שרות. הנאשם כלל לא היה בקשר עם המתלוננת משנת 2007 ועד לשנת 2013 ועל כן, לא ניתן לטעון שהוא "רודף אותה" כפי שטענה התביעה. מאז הארוע מושא כתב האישום הנאשם לא מדבר עם המתלוננת כפי שאף היא אישרה בעדותה. ניהול הוכחות היא זכות מוקנית לנאשמים ועל כן אין לבוא עמו חשבון על כך. הנאשם אינו עובד וסועד את אמו המבוגרת ועל כן, הטלת מאסר ולו בעבודות שרות תביא לפגיעה בלתי מידתית באמו הזקוקה לו.

דין והכרעה

4. מעשיו של הנאשם חמורים. בשתי הזדמנויות, הוא איים על בת זוגו לשעבר בפגיעה ברכבה ובפגיעה בגופה ובחייה. פעם אחת שם את הפגיעה ברכב במרכז האיום ובפעם השניה המשיך לאיים בפגיעה ברכב, אך הפעם הוסיף איום מפורש לפגיעה בגוף ובנפש והגדיל לאיים כשטען שיערב צד שלישי בפגיעה במתלוננת. פעם אחת איים באמצעות הטלפון ובפעם השניה איים בבית המתלוננת. שמיעת המתלוננת ואחותה - כמו גם העובדות הסוציאליות שטיפלו במתלוננת באותה תקופה - צובעים את נסיבות ביצוע העבירות בצבעים קודרים עוד יותר. מסתבר שהמתלוננת כבר סבלה מנחת זרועו (תרת משמע) של הנאשם בעבר. מסתבר שבשנת 2006 הוא ביצע כלפיה צבר של עבירות איומים ותקיפות חבלניות על רקע רצונה להיפרד ממנו. ביצוע העבירות בעבר ודאי החזירו את המתלוננת אל הטרומה והעירו אצלה תחושות חשש ופחד מהנאשם, אשר חידש עמה את הקשר, לאחר שחשבה ששוב לא תפגוש בו. גם האופן בו יצר הנאשם קשר מחודש עם המתלוננת היה ציני - הוא התקשר אליה באמתלה שמעונין לחדש את הקשר עם בתם המשותפת, ועל כן המתלוננת הסכימה שייכנס לביתה. משנוכח לגלות שהמתלוננת מתניידת ברכב שבבעלות אחותה, החל לקנא ואז בחר לאיים על המתלוננת כמפורט בכתב האישום.

5. הערכים החברתיים המוגנים בביצוע העבירות הם שמירה על שלווה הנפש והחיים של אדם; מניעת פגיעה ברגשותיו של אדם; ושמירה על בטחונו של אדם בביצוע-מבצרו. בכל אלה פגע הנאשם ופגיעתו לא היתה קלה, בין היתר, נוכח "נסיון העבר" של המתלוננת עם הנאשם ולאחר שכבר ביצע כלפיה עבירות איומים ותקיפה חבלנית.

יחד עם זאת, ולקולא, ייאמר כי לא הוכח ולא נטען שהנאשם התכוון לממש את איומיו כלפי המתלוננת; לא הוכח ולא נטען שהנאשם או מי מטעמו עומדים מאחורי התקר שנגרם לרכב המתלוננת כמפורט באישום הראשון; מאז הרשעת הנאשם בשנת 2007 הוא לא יצר קשר עם המתלוננת עד לאירוע מושא כתב האישום בשנת 2013; מאז הארוע מושא כתב האישום לא שב הנאשם לאיים על המתלוננת ולמעשה לא יצר עמה קשר עד היום.

6. לאור האמור לעיל, והיות ובפסיקת בתי המשפט ניתן למצוא מנעד ענישה נרחב לעבירת האיומים, אני קובע כי מתחם העונש ההולם את נסיבות ביצוע העבירות נע בין מאסר על תנאי ל-12 חודשי מאסר לצד רכיבי ענישה נלווים (להטלת עונש מאסר ברף העליון של המתחם ראה, לדוגמא, רע"פ 1293/08 **קורניק נ' מדינת ישראל** (25.6.08)).

7. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, לקחתי בחשבון את אלה - לחומרא - העובדה שלנאשם עבר

פלילי בעבירות זהות ודומות, הן משנת 2004, והן משנת 2007, כשההרשעה האחרונה היא בגין עבירות תקיפה חבלנית ואיומים כלפי אותה מתלוננת, בגינה נדון ל-7 חודשי מאסר בפועל; העובדה שהנאשם לא נטל אחריות על ביצוע העבירות, אילץ את המתלוננת ואחותה להגיע - בשתי הזדמנויות - לבית המשפט על מנת להעיד וגרם "פציעת הפצע" ולחשיפה של חיה האישיים של המתלוננת על ידי העובדות הסוציאליות וגורמי הרווחה. אמנם זכותו של הנאשם לנהל משפט הוכחות אך אין הוא זכאי להקלה בעונש כפי שזכאי להקלה מי שבוחר להודות, ליטול אחריות ולחסוך העדת נפגעי העבירה. חלוף הזמן לא יזקק לזכותו של הנאשם שכן, הנאשם הוא זה שגרם לכך שגזר הדין בעניינו ינתן כ-4 שנים לאחר ביצוע העבירות.

מנגד - ולקולא - הבאתי בחשבון את העובדה שהעבירות האחרונות שביצע הנאשם כלפי המתלוננת היו בשנת 2006, דהיינו כ-7 שנים לפני ביצוע העבירות מושא תיקנו; לאחר ביצוע העבירות מושא תיקנו ועד היום - משך כ-4 שנים - לא שב הנאשם להטריד את המתלוננת, לא איים עליה ולא יצר עימה כל קשר; הנאשם אף לא ביצע בתקופה הארוכה המצויינת עבירות פליליות אחרות; על כן, לא ניתן לדבר על אובססיביות או דפוס פעולה חוזר ונשנה מצד הנאשם כלפי המתלוננת.

8. לאור האמור לעיל, מצאתי למקם את עונשו של הנאשם במרכז המתחם שנקבע על ידי לעיל, ולא ראיתי לגזור עליו עונש מאסר לריצוי בכליאה ממשית.

9. לענין הפסיקה שהוגשה על ידי התביעה ראיתי להעיר אלה:

בת"פ (שלום כ"ס) 7579-01-14 **מדינת ישראל נ' פלוני** (4.11.15) במסגרתו נגזרו 9 חודשי מאסר על נאשם, בעל עבר פלילי, אשר הורשע לאחר שמיעת ראיות בכך שאיים פעמיים על גרושתו, הוגש ערעור ובית המשפט המחוזי, בהסכמת הצדדים, זיכה את הנאשם מעבירת האיומים מושא האישום הראשון, הקל בעונשו והעמידו על ביצוע עבודות של"צ בהיקף של 500 שעות (ע"פ (מחוזי מרכז) 27646-12-15 **חאג יחיא נ' מדינת ישראל** (3.7.16)).

בע"פ (מחוזי מרכז) 60712-11-16 **עלאוה נ' מדינת ישראל** דובר במערער שהורשע לאחר ניהול הוכחות בשתי עבירות איומים, בכך שבהיותו אסיר בכלא גלבע, המרצה עונש מאסר בן 30 חודשים בגין ביצוע עבירות כלפי אותם מתלוננים, התקשר לגרושתו המתלוננת ואיים עליה שיהרוג אותה; במועד אחר התקשר לבנו המתלונן ואיים עליו ועל המתלוננת שישורף להם את הבית וישורף את פניה של המתלוננת. בית משפט קמא גזר עליו 7 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי הזמין חוות דעת ממונה על עבודות השרות בעניינו של המערער וטרם ניתן פסק-דין (הדיון קבוע ליום 17.12.17).

10. לאור האמור לעיל אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שרות, וזאת בהסכמת הנאשם ועל פי המלצת הממונה על עבודות השרות מיום 13.11.17. הנאשם יבצע את עבודות השרות בבית אבות משלב, רח' ז'בוטינסקי 6 גבעת המורה עפולה, חמישה ימים בשבוע, 6.5 שעות עבודה יומיות.

לצורך תחילת ריצוי העונש יתייצב הנאשם ביום 26.12.17 שעה 08:00 במפקדת מחוז צפון, יחידת עבודות

השרות, רח' הציונות 14, טבריה.

מובהר לנאשם כי אם לא יבצע את עבודות השרות כנדרש ולא יעמוד בנהלי הממונה על עבודות השרות או לא יישמע להוראותיו, יהיה מוסמך הממונה על עבודות השרות להורות על הפסקה מנהלית של עבודות השרות והנאשם יישא יתרת עונשו בכליאה ממשית. **הוקראה לנאשם פסקה 4.2 לחוות דעת הממונה על עבודות השרות.**

ב. 7 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה בה הורשע.

ג. פיצוי למתלוננת (ע"ת 1) בסך 1,500, אשר ישולם ב-5 תשלומים חודשיים, רצופים ושווים החל מיום 15.1.18. לא ישולם תשלום במועד - תעמוד מלוא היתרה לפירעון מיידי.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 יום.

ניתן היום, ח' כסלו תשע"ח, 26 נובמבר 2017, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד טל חיים ניסנוב, הנאשם ובא-כוחו.